

Komunikační styly a axiomy

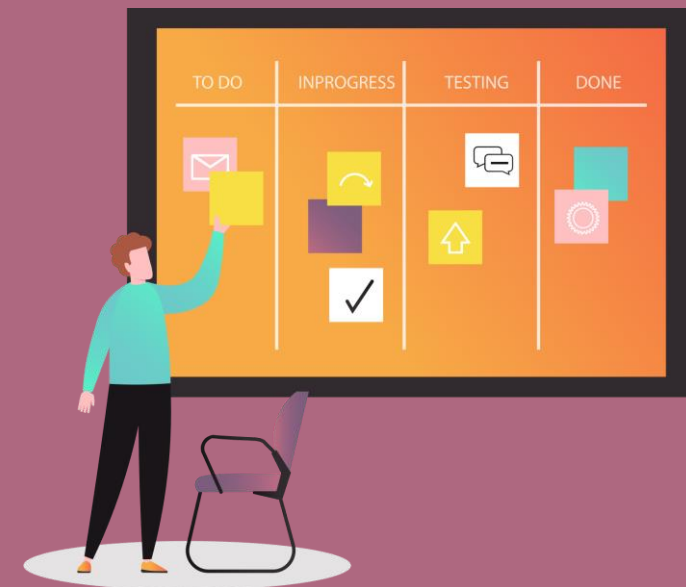
Definice axiomů komunikace

Davide Diletti
Consorzio Ro.Ma.

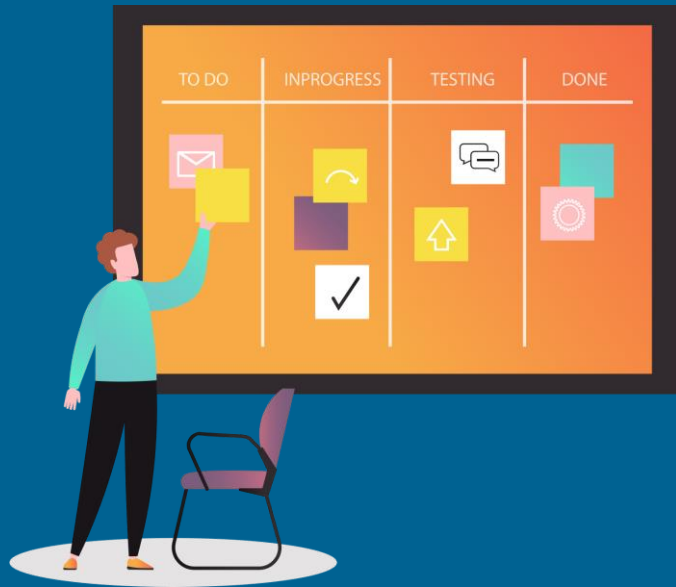

Obsah

- Modely komunikace;
 - Přenosový model;
 - Pragmatika komunikace;
 - Axiomy komunikace.

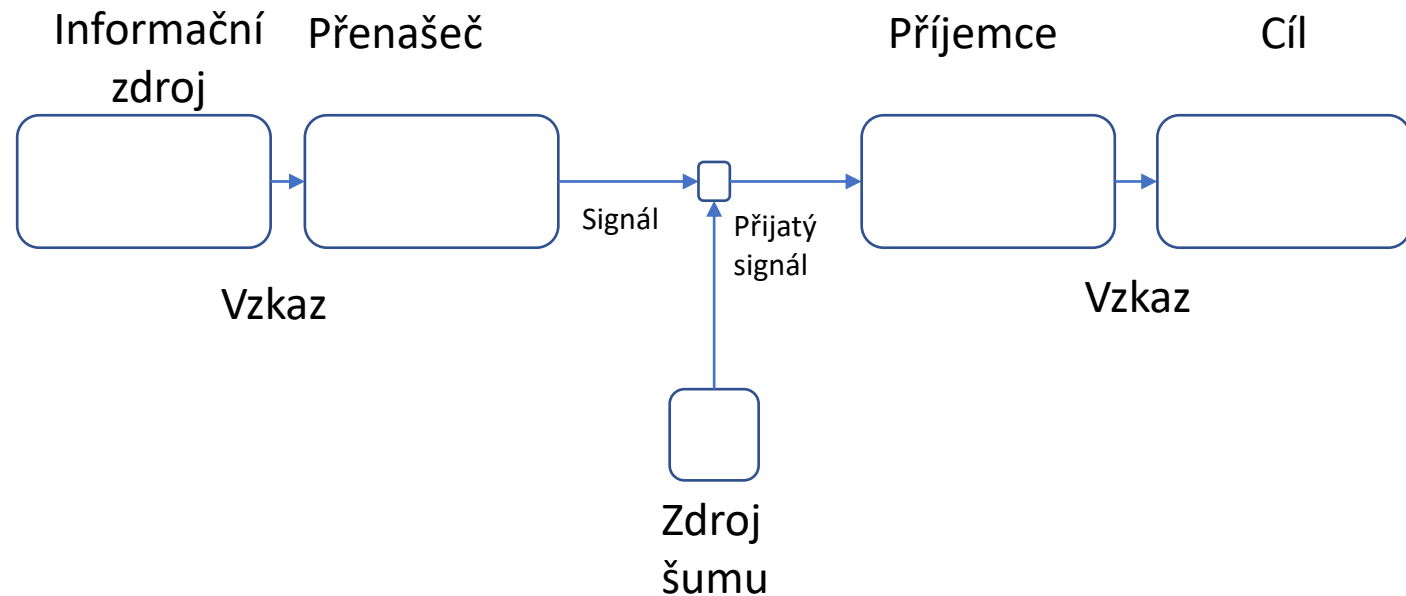

Komunikační modely

Přenosový model (1)

- Na základě přístupu zvaného „informační přenos“ vypracovali Shannon a Weaver (1949) matematickou teorii komunikace.

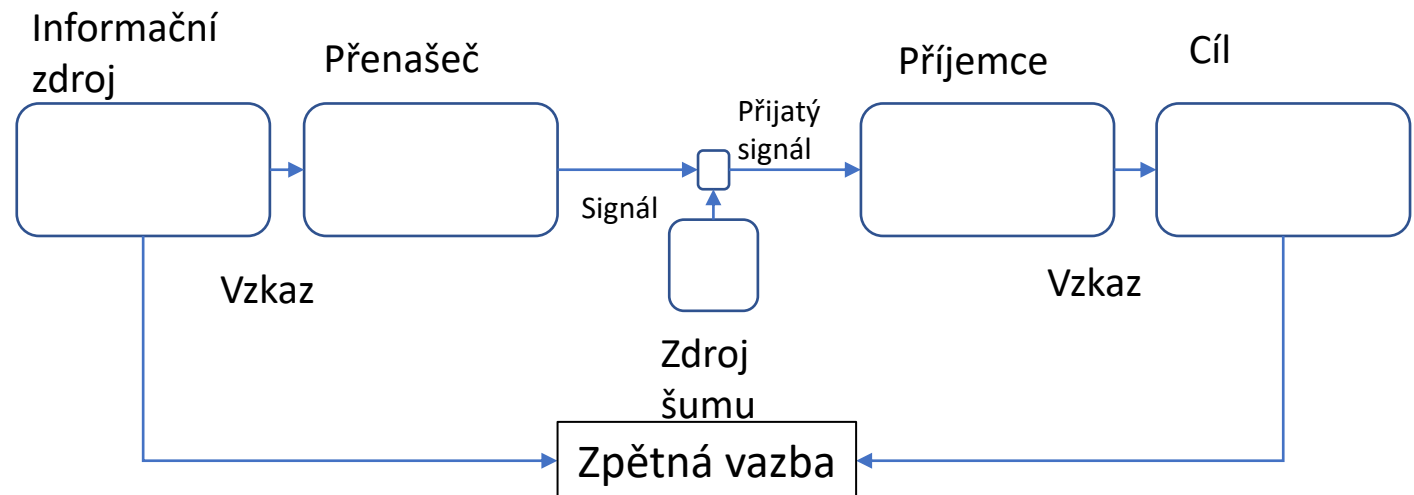

Přenosový model (2)

- Zdroj je chápán jako rozhodovatel, tj. rozhoduje o tom, kterou zprávu pošle, resp. vybírá jednu z množiny možných zpráv;
- Tuto vybranou zprávu pak přenašeč změní na signál, který je vyslán kanálem k příjemci;
- Šum je cokoli, co se přidá k signálu mezi jeho vysíláním a příjmem a co není záměrem zdroje. Jinými slovy, cokoli, co ztěžuje přesné dekódování zamýšleného signálu.

Přenosový model (3)

- Koncepty související s informačním modelem:
 - Nadbytečnost: to, co je ve zprávě předvídatelné nebo konvenční;
 - Zpětná vazba (Shannon, 1949): přenos reakce příjemce zpět k odesílateli. Pomáhá sdělovateli přizpůsobit své sdělení potřebám a reakcím příjemce. Pomáhá příjemci, aby se cítil zapojen do komunikace.

Pragmatika komunikace (1)

- Podle Watzlawicka (1967) studuje komunikační pragmatika účinky komunikace na chování.

Navrhovaný přístup spočívá v "komunikaci jako vztahu" a považuje komunikační výměny za mnohočetné prvky složitého systému, které se vzájemně ovlivňují.

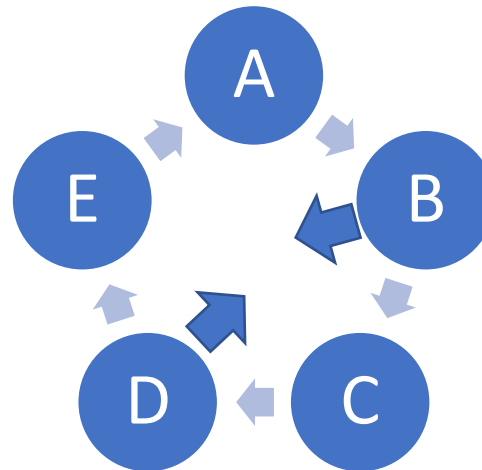
Z tohoto důvodu lze systém považovat za interaktivní.

Interaktivní systém se tedy skládá ze dvou nebo více komunikantů zapojených do procesu definování povahy jejich vztahu.

Pragmatika komunikace (2)

Otevřený systém má tři rysy:

- Zpětná vazba a cirkularita: výstup jednoho nebo více prvků se stává vstupem prvků, které jim předcházejí; a cirkularita - každá změna se šíří různě transformovaná na všechny prvky, včetně těch, ze kterých pochází.

Pragmatika komunikace (3)

- Totalita: každá část systému je ve vztahu k celku: změna systému ovlivňuje část, stejně jako změna části ovlivňuje celek. Stručně řečeno, komunikační sekvence jsou vzájemně neoddělitelné a interakce není sumární.

“Co je mi do problémů tamtoho kluka?”

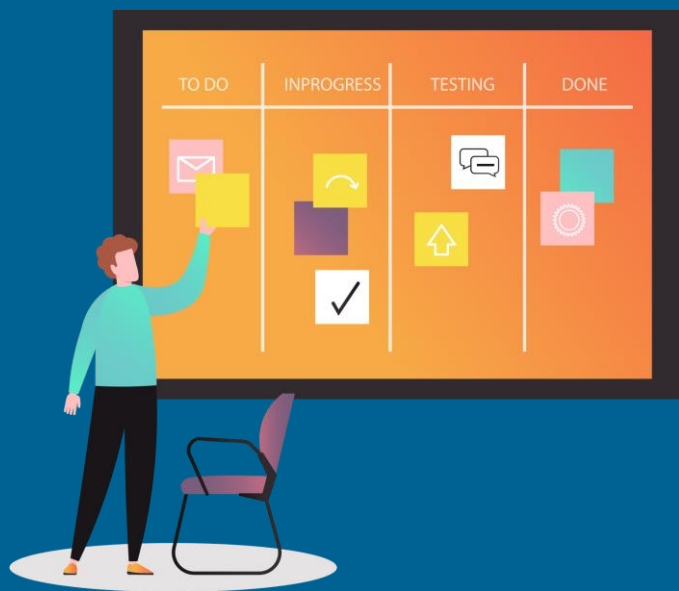
Pragmatika komunikace (4)

- Neaditivita: zpětná vazba a nelineární interakce způsobují, že systém vyjadřuje vlastnosti, které nelze připsat součtu vlastností jeho složek.
- Homeostáza: Vztahové modely v systému mají tendenci nechat převážit individuální cíle nad možnými změnami stavu nebo vlastností. To zajišťuje, že narušený systém je schopen udržet svou rovnováhu a parametry i při velkých narušeních.

“Teď, když dcera odešla z domova, už nebudeme nikdy stejná rodina.”

Pragmatika komunikace

Axiomy

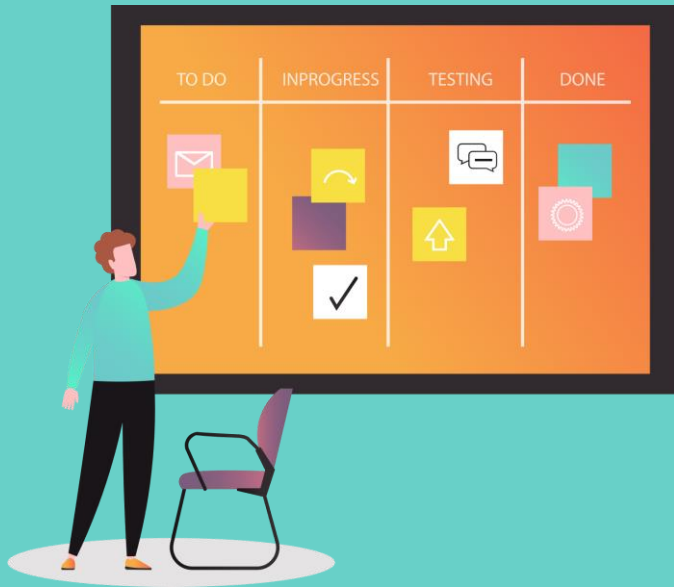
Axiomy komunikace

Pragmatika komunikace předpokládá 5 axiomů.

1. Nemůžete selhat v komunikaci.

Chování nemá protiklad: nemůžeme se nechovat.

Jednotka komunikace (včetně chování) se nazývá sdělení, série sdělení vyměňovaných mezi lidmi je interakce. Interakce lze podřadit pod interakční vzory.

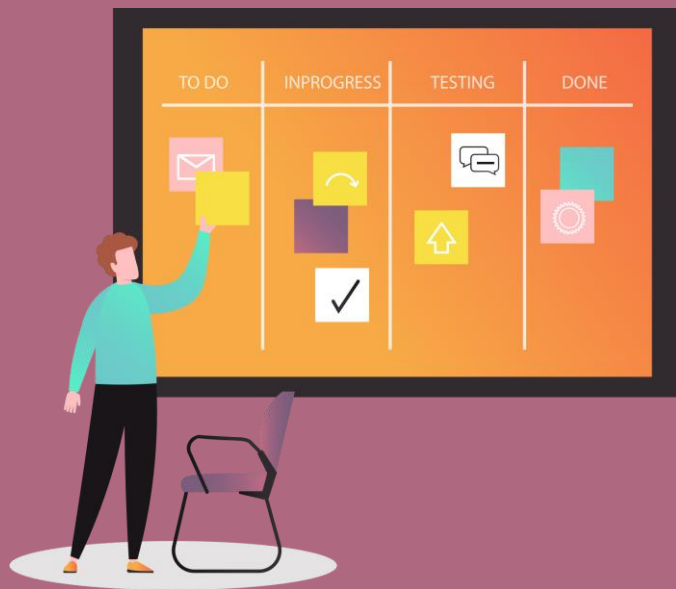

Axiomy komunikace (2)

2. Každá komunikace přináší obsah a vztah
Když někomu něco říkáme, nepředáváme mu pouze informace, ale vyjadřujeme - tónem, postojem a volbou slov - jaký vztah k němu máme. Kdykoli se k někomu vyjadřujete, ať už používáte jakékoliv médium, musíte dávat pozor na to, jaký vztah sdělujete, protože by to mohlo způsobit, že komunikace bude kontraproduktivní.

Pragmatika komunikace

Axiomy

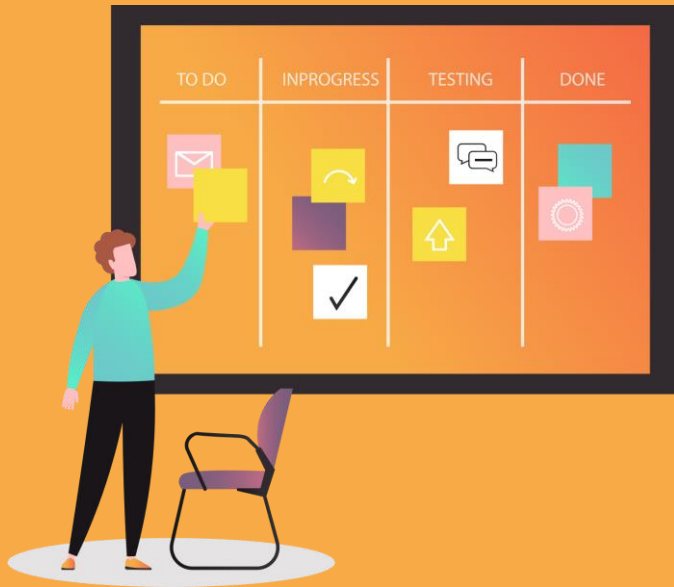
Axiomy komunikace (3)

3. Povaha vztahu závisí na rozčlenění komunikace

Každý z mluvčích interpretuje výměnu tak, že své vlastní chování považuje za způsobené chováním toho druhého, a nikdy ne za příčinu reakce toho druhého, a naopak: stručně řečeno, každý z mluvčích obviňuje toho druhého, že je příčinou jeho vlastního chování.

Pragmatika komunikace

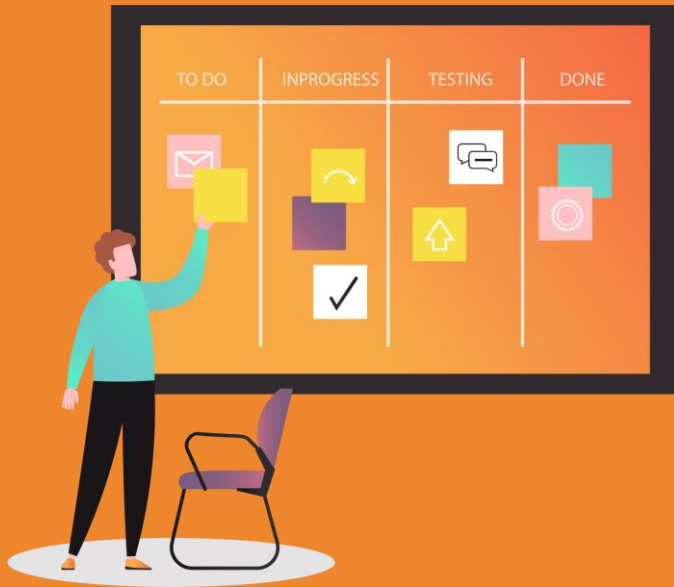
Axiomy

Axiomy komunikace (4)

4. Komunikace může být analogová nebo digitální

Watzlawick definuje verbální komunikaci jako "digitální" a neverbální komunikaci jako "analogovou". Když je třeba předat informaci, je důležité zvolit způsob, jak to udělat: někdy jsou slova nezbytná, jindy je jich příliš mnoho. Aby byla komunikace účinná, musí se tyto systémy shodovat: všechny složky musí předávat stejné sdělení.

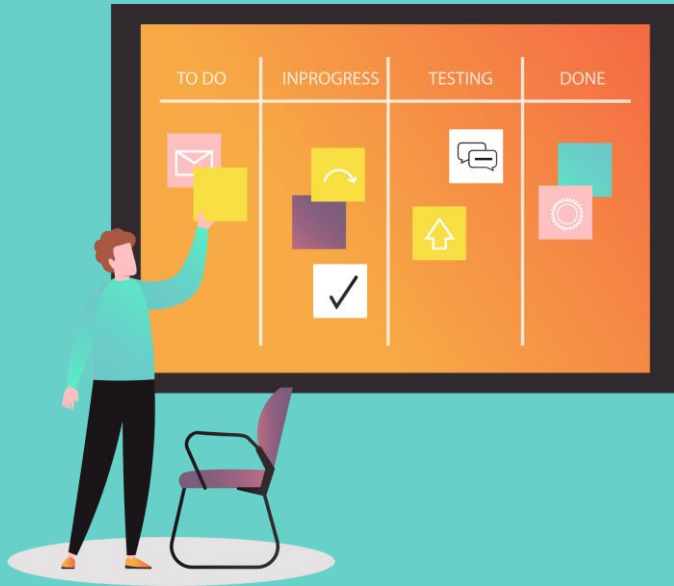

Axiomy komunikace (5)

5. Interakce mohou být symetrické nebo komplementární

Symetrická komunikace nastává, když spolu partneři komunikují na stejné úrovni, zatímco komplementární komunikace nastává, když se jeden z nich staví na vyšší úroveň. V druhém případě se osoba, která se cítí být nadřazená (one-up), bude snažit druhého účastníka rozhovoru postavit do podřízené pozice (one-down). Příklad: Když matka nařizuje synovi, aby uklidil své hračky, zdůrazňuje tím, že je v nadřazeném postavení.

Odkazy

- Shannon, C. E. & W. Weaver. 1949. Matematická teorie komunikace. Urbana, IL: University of Illinois Press;
- Shannon, Claude Elwood. 1948. Matematická teorie komunikace, část I, část II, Bell Systems Technical Journal 27 (3) (červenec), 4 (říjen). 379–423;
- Shannon, Claude E. a Weaver, Warren, Matematický model komunikace. Urbana: University of Illinois Press, 1949. 1993b. 5–83;
- WATZLAWICK, P., BEAVIN, J., & JACKSON, D. Pragmatika lidské komunikace: Studie interakčních vzorců, patologií a paradoxů. New York: W .W, Norton & Company, 1967;

The project „Agile2Learn was financed with the support of the Erasmus+ Programme of the European Commission under the Grant No.: 2021-1-CZ01-KA220-VET-000025558

[Agile2learn.eu](https://agile2learn.eu)